

Novoromantismus

- touha spojit hudbu s literaturou → vznik programní hudby
- nové nástroje v orchestru → nové barvy
- více chromatiky

Hector Berlioz

- 1803-1869
- zakladatel programní hudby, spisovatel, dirigent
- nový megalomanský přístup k instrumentaci (242 smyčců, 30 klavírů, 30 harf)
- žák Antonína Reichy
- chtěl na pařížské konzervatoři učit harmonii a skladbu — neuměl na nic hrát → knihovník konzervatoře
- dílo
 - Fantastická symfonie
 - * premiéra 1830
 - * první programní symfonie
 - * ideé fixe — „stálá myšlenka“, během díla se proměňuje, vystihuje programní záměr
 - * věty — sny a vášně, na plese, na venkově, cesta na popraviště, sabat čarodějnic
 - Harold v Itálii
 - * programní symfonie se sólovou violou
 - * inspirace Byronem
 - * na popud Paganiniho (odmítl s tím, že si neobjednal pauzy, poté litoval)
 - * ideé fixe
 - Requiem (16 tympánů v orchestru)
 - Romeo a Julie
 - Velká symfonie smuteční a triumfální
 - opery — Benvenuto Cellini, Trojané, Beatrice et Bénédict
 - oratoria — Dětství ježíšovo, Te Deum
 - Římský karneval (programní předehra)
 - Faustovo Prokletí (dramatická legenda)

Franz Liszt

- 1811-1886
- studoval ve Vídni u Czerného (Transcendentální etudy) a Salieriho
- chtěl na Pařížskou konzervatoř — nebrali cizince → soukromě u Rejchy
- učil a finančně podporoval Wagnera (dcera Cousima si pak Wagnera vzala)
- “Paganini na klavír”, opak Chopina
- v závěru života — duchovní cesta (2 mše, 2 oratoria)
- tvorba se dělí na
 - vlastní skladby
 - transkripce a parafráze
- “zakladatel” symfonické básně a klavírního recitálu
- dílo
 - Les Préludes (na básně Alphonse de Lamartine — „život je sérií předeher k pravému životu po smrti“)
 - Symfonické básně — Co slyšíme na horách (první), Hamlet, Orfeus, Hunská bitva
 - 2 symfonie — Faustovská, Dantovská
 - 2 klavírní koncerty — Eb dur, A dur
 - Sonáta h moll
 - 19 Uherských rapsodií
 - Etudy — 12 transcendentálních, 6 paganiniiovských
 - 3 sny lásky (Liebestraum)
 - Atonální bagatela (experiment z konce života, úplně se vymyká)